

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Štefana Sekelského na neverejnom zasadnutí v Bratislave 10. novembra 2010 v trestnej veci obvineného **P. V. pre prečin usmrtenia** podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde v Malackách pod sp. zn. 1T 204/2008, o dovolaní, ktoré podal obvinený P. V., zastúpený obhajcom JUDr. J. C., advokátom v Trnave, proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 3. decembra 2009, sp. zn. 2 To 99/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného P. V. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu v Malackách z 30. marca 2009, sp. zn. 1T 204/2008, obvinený P. V. bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

dňa 9. júla 2007 asi o 6.40 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Škoda – Octávia na ceste druhej triedy smerom z Malaciek do obce Studienka, pričom prešiel s vozidlom do protismeru a narazil do oproti jazdiaceho osobného motorového vozidla zn. Seat Toledo, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c/ a § 7 ods. 1 zák. č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách (v znení neskorších predpisov), pričom pri zrážke motorových vozidiel K. M., O. A. a N. M. utrpeli smrteľné zranenia, ktorým podľahli, a Z. K. utrpela zranenia, ktoré ohrozovali jej život a jej pracovná neschopnosť (v dobe rozhodnutia okresného súdu) ešte trvala.

Okresný súd obvinenému P. V. podľa § 149 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j/, písm. l/ a § 38 ods. 3 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody na dva roky, na jeho výkon tohto podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu

s minimálnym stupňom stráženia a podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu uložil tiež trest zákazu činnosti (vedenie motorových vozidiel každého druhu) na 5 rokov; podľa § 287 Tr. por. bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť poškodenej S. škodu 23 797,76 € a Z. škodu vo výške 50 918,21 €.

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 3. decembra 2009, sp. zn. 2 To 99/2009, na základe odvolania prokurátora proti rozsudku okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. bol napadnutý rozsudok zrušený vo výroku o treste. Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému P. V. podľa § 149 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j/, písm. l/ a § 38 ods. 3 Tr. zák. bol uložený trest odňatia slobody na štyri roky, na výkon ktorého bol tento podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu bol uložený tiež trest zákazu činnosti (viest' motorové vozidlá každého druhu) na päť rokov; podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného P. V. bolo zamietnuté.

Proti rozsudku krajského súdu obvinený zastúpený obhajcom podal z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie, ktorým sa domáhal vyslovenia toho, že napadnutým rozsudkom krajského súdu bol porušený zákon v ustanoveniach § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., § 34 ods. 3, ods. 4 Tr. zák. a v ustanoveniach § 46 ods. 1 a § 287 ods. 1 Tr. por. v neprospech obvineného; ďalej sa domáhal, aby napadnutý rozsudok krajského súdu bol zrušený, rovnako ako predchádzajúci rozsudok Okresného súdu v Malackách a toho, aby súdu prvého stupňa bolo prikázané vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

Obvinený v dovolaní namietal najmä zistenie súdov, že sa nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke. Bolo vyslovené, že nebolo jednoznačne preukázané telefonovanie obvineného počas vedenia motorového vozidla, pričom podľa názoru uvedeného v dovolaní príčinou dopravnej nehody mohol byť tzv. mikrospánok, teda že jej príčinou bola strata vedomia obvineného a táto vznikla v dôsledku nevedomej jeho činnosti. V tomto bolo vytýkané nedostatočné zistenie skutkového stavu, z čoho dovolateľ vyvodil, že jeho konanie nenaplnilo znaky skutkových podstát obidvoch prečinov, z ktorých bol uznaný za vinného, a to v tých častiach, že smrť iných osôb, resp. ťažká ujma na zdraví inej osoby bola spôsobená v dôsledku porušenia v dôležitej povinnosti uloženej obvinenému ako vodičovi podľa zákona. Dovolateľ vyslovil názor, že jeho konanie malo byť posúdené

ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Tr. zák. a prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák.

Dovoláním bolo ďalej namietané, že doteraz rozhodujúce súdy nezohľadnili obhajobu obvineného spočívajúcu v tom, že osobné motorové vozidlo zn. Seat Toledo, na ktorom sa viezli poškodené, bolo technicky nespôsobilé na premávku na pozemných komunikáciách, a to najmä z dôvodu korózie nosných častí karosérie. Z tohto pohľadu dovolanie naznačuje určitý podiel viny poškodených na vzniku dopravnej nehody, pričom s poukazom aj na ostatné okolnosti prípadu, najmä osobné pomery obvineného, označuje uložený trest odňatia slobody za vyložene represívny, nezodpovedajúci ustanoveniu § 34 ods. 3 Tr. zák.

Dovolaateľ namietal tiež výrok o náhrade škody s tvrdením, že uvedené poisťovne nemajú postavenie poškodeného v trestnom konaní a že jeho konaním nebola spôsobená škoda uvedeným právnickým osobám. Z jeho pohľadu škoda spôsobená pri inkriminovanom skutku je pokrytá jeho platnou zmluvou na poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla s poisťovňou K.

Najvyšší súd ako súd dovolací primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), že bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v lehote a spôsobom predpísaným v ustanovení § 370 Tr. por., pričom boli tiež splnené podmienky dovolania podľa § 373 a § 374 Tr. por.

Najvyšší súd však zároveň dospel k záveru, že nie je splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorý uplatnil obvinený; podľa § 385 ods. 1 Tr. por. pritom dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podstata dovolania obvineného spočíva v tvrdení, že neporušil dôležitú povinnosť uloženú mu ako vodičovi motorového vozidla podľa zákona, ktorá mala spočívať v tom, že v dôsledku nevenovania sa vedeniu motorového vozidla s týmto prešiel do protismeru, a tak spôsobil zrážku obidvoch automobilov. Obvinený tvrdil, že príčinou takého spôsobu vedenia motorového vozidla bol jeho tzv. mikrospánok, teda určitý stav bezvedomia, pričom tento záver je podľa neho vyvoditeľný z niektorých náznakov, ktoré sa vyskytli v dôkazoch.

Zásadne je teda možné konštatovať, že obvinený namieta zistenie skutkového stavu doteraz rozhodujúcimi súdmi, keďže tieto za príčinu dopravnej nehody označili porušenie

ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c/ a § 7 ods. 1 zákona o premávke na pozemných komunikáciách, teda nevenovanie sa vedeniu vozidla a jeho jazda v protismere.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dôvodom dovolania môže byť okolnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Zároveň však je stanovené pravidlo, že správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd neskúma a nemení.

Obvineným uplatnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. teda nebol naplnený, lebo podaným mimoriadnym opravným prostriedkom sa namietal skutkový stav zistený doteraz rozhodujúcimi súdmi, čo však nie je možné preskúmať v konaní o dovolaní.

Rovnakého charakteru sú aj právne závery dovolateľa o určitej tzv. spoluvine poškodených na vzniku dopravnej nehody.

Námietky dovolateľa vo vzťahu k výroku o náhrade škody taktiež nie sú preskúmateľné, lebo jednak výrok o náhrade škody nie je napadnuteľný samostatne v konaní o dovolaní a jednak nie je možné taký výrok skúmať na základe tvrdeného dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Právne závery obvineného v tomto smere nemajú patričnú právnu relevanciu.

Najvyšší súd po zvážení uvedených skutočností dospel k záveru, že podaným dovolaním neboli splnené jeho dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a preto tento mimoriadny opravný prostriedok na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 10. novembra 2010

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová